

● Houslista Mistr Josef Suk, pravnuček Antonína Dvořáka a vnuk skladatele Josefa Suka, dosáhl během svého života takové proslulosti, jaké se dostalo jen málokterému z našich umělců. Stal se totiž legendou uznávanou nejen ve své rodné vlasti, ale i v blízkém či dalekém zahraničí, v němž za více než padesát let své oslňující kariéry procestoval, podobně jako jeho neméně slavný dědeček s Českým kvartetem, doslova křížem krážem téměř všechny kontinenty. S Josefem Sukem se tak měli možnost setkávat návštěvníci i těch nejproslulejších koncertních svatostánků, kteří ho slyšeli po boku největších hvězd své doby Henrykem Szeryngem, André Navarrou, Salvatorem Accardem či Claudiem Arnaudem počínaje a Wolfgangem Sawallischem nebo Georgem Soltim konče... → strana 3

● Festival hudebních snímků Zlatá Praha probíhal již po 46. na pražském Žofíně, kde byl také pořádán slavnostní závěrečný koncert, na němž byla zástupcům vítězů předána i všechna ocenění. Za celkového vítěze vyhlásila pětičlenná porota v čele se švédským producentem Urbanem Lassonem pořad německé společnosti Euroart Music s názvem El Sistema. Film je dokumentem o venezuelském projektu na podporu mladých hudebníků, díky kterému vznikl úspěšný mládežnický orchestr řízený dirigentem Gustavo Dudamelem. Dvě mimosoutěžní ocenění, Cenu diváků a ocenění Nadace 97, získal snímek režiséra Ondřeje Havelky o mezzosopranistce Magdaleně Kožené, nazvaný prostě Magdalena, který na Zlatou Prahu přihlásila Česká televize Brno... → strana 28

Brittenova Petera Grimese označují Britové za svoji nejnárodnější operu, což je pro hudební drama, vzniklé uprostřed 20. století, skoro neuvěřitelné. Vidět její nové nastudování v londýnském Coliseu, sídle Anglické národní opery (ENO), která je pokračovatelem proslulé Sadler's Wells Opera Company (dilo premiérovala 7. 6. 1945), je zážitek, který by měl být srovnatelný s Prodanou nevěstou či Rusalkou v pražském Národním divadle. Nová inscenace, jejímiž tvůrci jsou hudební ředitel ENO, dirigent Edward Gardner, který letos obdržel Olivierovu cenu udělovanou za „vynikající výsledky v opeře“, režisér David Alden, oceněný v poslední době mj. za úspěšné inscenace Jenůfy a Lucie di Lammermoor v ENO a scenograf Paul Steinberg, měla premiéru 9. 5. 2009... → strana 40

● Letos v březnu převzala Cenu Thálie za mimořádný jevištní výkon v oboru opery (konkrétně za roli Alžběty v inscenaci Wagnerova Tannhäusera Národního divadla v Brně) sopranistka Dana Burešová, sólistka pražského Národního divadla, jejíž hvězda v posledních letech výrazně stoupá. A to především zásluhou jejího krásně znějícího hlasu i působivého zjevu, který propůjčuje svým postavám. Burešová vystudovala zpěv na Pražské konzervatoři a již v pátém ročníku získala angažmá v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích. Její první rolí byla Zerlina v Donu Giovannim. Poté, co vyhrála konkurz na Mařenku v Prodané nevěstě pro inscenaci Národního divadla v Praze, jí bylo nabídnuto angažmá a od sezony 1992/1993 se stala sólistkou první scény... → strana 46

ROZHOVORY

- 3 · Josef Suk
- 8 · MHF Český Krumlov uzavře violoncellista Kyrill Rodin

UDÁLOSTI

- 10 · Forfest v Kroměříži oslavil dvacet let

FESTIVALY, KONCERTY

- 12 · Smetanova Litomyšl potvrdila svůj vysoký standard
- 13 · Hudba tisíců – Mahler Jihlava 2009
- 14 · Z Festivalu komorní hudby v Českém Krumlově
- 16 · Concentus Moraviae dal letos přednost dámám
- 18 · 52. ročník festivalu sborového umění v Jihlavě
- 19 · Gratulace Milana Zelenky Milanu Zelenkovi
- 20 · Opera Pád Antikristův zahájila Festival zakázané hudby

TELEVIZE

- 28 · Zlatá Praha 2009

HORIZONT

- 29 · Jazz na Hradě
- 29 · Červnový jazz a klezmer

DIVADLO – OPERA · BALET · MUZIKÁL

- 31 · Dalibor na začátku normalizace
- 33 · Opavská dramaturgie znovu na jedničku – Carská nevěsta
- 34 · Přehlídka českého současného tance

ZAHRAIČÍ

- 38 · Světová operní divadla IV.
VIII. Opery v Los Angeles a San Francisku
- 40 · Brittenův Peter Grimes v Anglické národní opeře
- 41 · Maďarská Salome

STUDIE, KOMENTÁŘE

- 46 · Současná éra české opery
VIII. Aby se vědělo – Dana Burešová
- 48 · Novinky soudobé hudby
VIII. Jaroslav Smolka: Hostina habešského císaře
- 55 · Thema con variazioni

KNIHY A NOTOVINY

- 56 · Petr Veber: Václav Sntil a jeho půlstoletí české hudby

SVĚT HUDEBNÍCH NÁSTROJŮ

- 57 · Ohlédnutí za kongresem European 2009
- 58 · Varhanářství v českých zemích
VIII. Rieger-Kloss Krnov

REVUE HUDEBNÍCH NOSIČŮ

- 60 · Od firmy k firmě
- 62 · Recenze CD

FORFEST V KROMĚŘÍŽI OSLAVIL DVACET LET

Olomouc, sál Mozarteum, Galerie G, Dóm sv. Václava; Kroměříž, Arcibiskupský zámek, chrám sv. Mořice, chrám sv. Jana Křtitele, Rotunda v Květné zahradě, Muzeum Kroměřížska
 Jan Vrkoč

„Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas. Je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas trhat, je čas plakat i čas smát se, je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat. Je čas hledat i čas ztrácet, čas boje i čas pokoje.“ Slova z biblické knihy Kazatel zhudebnil Petr Eben ve svém sborovém triptychu *Verba Sapientiae*. Člověk skutečně nezná svůj čas. Co je to dvacet let z pohledu věčnosti? Ale v lidském životě dvacet let už něco znamená, může se mnoho přihodit, leccos může dozrát, vyrůst anebo být zapomenuto... Tak i dvacet ročníků jednoho osobitého festivalu jménem **Forfest** skrývá cenné momenty, na které se nedá jen tak zapomenout. Jsem vlastně už „pamětníkem“, Forfestu jsem se jako divák účastnil pravidelně od jeho druhého ročníku... Pojďme si teď připomenout jen pár střípků z historie festivalu...

Na jednom z prvních koncertů Forfestu vystoupil mladý, tehdy ještě neznámý violoncellista Jiří Bárta. Přijížděl pak pravidelně, jedním z jeho nejzdařilejších koncertů bylo v roce 1992 provedení všech tří Sonát pro sólové violoncello Pavla Zemka...

Pro třetí ročník Forfestu doporučil skladatel Petr Eben smíšený sbor z Würzburgu, vedený dirigentem Christianem Kapitzem. Zahajovací koncert byl překvapením pro všechny, kdo v té době ještě neznali hudbu Arvo Pärta. Časem se pak v Kroměříži uvažovalo dokonce o udělení čestného občanství Pärtovi, škoda, že z toho nakonec sešlo...

Dimitrios Polyzoides roku 1993 udivil publikum tím, že na jediném koncertě zahrál za sebou a bez přestávky všechny Houslové sonáty Eugèna Yašaje...

Na pátém ročníku Forfestu v roce 1994 zněla Wolf Mass Daniela Lentze. Skladba byla první kompozicí psanou přímo pro Forfest. Sólových partů se ujali slovenská pěvkyně Marie Molnárová a brněnský tenorista Zdeněk Šmukař. Světová premiéra pak měla ohlas dokonce až v zahraničí... Další z mnoha skladeb, které byly napsány pro Forfest, je Exodus slovenského skladatele Romana Bergera. Roku 2000 napsal americký skladatel Daniel Kessner pro Forfest svůj rozsáhlý opus *In the Centre*. O rok později se prezentoval na Forfestu skladbou *Time of River* pro velký orchestr. Hrála jej Filharmonie Bohuslava Martinů ze Zlína...

Při festivalu probíhá jednou za dva roky uměnovědné kolokvium, tradičně na široké téma Duchovní proudy v současném umění. Jednání moderuje česko-švýcarský muzikolog, flétnista a dirigent Andreas Kröper. Příspěvky kolokvia vycházejí od roku 1999 pravidelně ve sbornících a jsou k dispozici na internetu...

A jaký byl letošní Forfest? Jubilejní dvacátý ročník lze charakterizovat nejspíše jako „*návrat k jistotám*“. V programu přibýlo klasických forem na úkor performancí a multimediálních projektů. Slyšeli jsme například recitály varhaníků Hany Ryšavé, Jaroslava Tůmy a Vincenta Rigota, zdařilé autorské koncerty Františka Emmerta nebo Víta Zouhara, i skvělý pěvecký recitál Petra Matuszka a Markéty Dvořákové. Umělci z Francie, Polska, Německa, Slovinska, Itálie, USA i Slovenska hráli hudbu osvědčených autorů jako je Krzysztof Penderecki, Arvo Pärt, John Cage, Philip Glass, Alfred Schnittke, Grazyna Bacewiczová, Sofia Gubajdulina...

Byl to jistě kvalitní, zajímavý a poučný program, ale podle mě je to přece jen ještě málo. Nejmladší česká skladatelská generace v programu zcela chyběla, a to je škoda.

V daleko lepším světle se ukázala slovenská skladatelská scéna. Koncert 24. 6. ve Sněmovním sále Arcibiskupského zámku dal dobře nahlédnout do současné situace na Slovensku. Mladý klavírista a skladatel Ivan Buffa představil ve svém recitálu jednak skladby Milana Slavického, Hanuše Bartoňe i Alfreda Schnittkeho, záslužnější však bylo uvedení slovenských autorů všech generací – hrály se skladby Vladimíra Godára, Vladimíra Bokese, Petera Machajdika, Sonáta Romana Bergera a *Passacaglia piccola* Jozefa Podprockého. Pozornost vzbudil týmový projekt *Kvintové variácie slovenských skladateľov*.

V roce 2007 se dohodli slovenští skladatelé, že na motiv kvintového intervalu každý z nich napíše libovolnou skladbu pro klavír, ne delší než tři minuty. Zájem byl veliký, takže nakonec se zapojilo přes 40 skladatelů, od začínajících až po ty nejzkušenější! Z více než čtyřiceti skladeb jsme jich na koncertě slyšeli pět. Například Petra Oliveira-Bachratá zpracovala zadání ve formě bagately. Její hudba je mysticky tajemná, komplikované pasáže prozrazují možná hlubší filozofický rozměr... Naproti tomu dilo Vladimíra Bokese *PF 2007* je rozkošná hříčka, sršící hudebním humorem. Stále znovu se navrácí stejný interval téže kvinty a je překrýván nejrůznějšími „variacemi“, odbočkami, celými girlandami navrstveného tónového materiálu. Kvinta se vynořuje vždy v těch nejméně očekávaných chvílích... Ivan Buffa ve své skladbě řešil zadání týmového projektu opět jinak – hudbou introvertní, přerušovanou zámlkami ticha, hudbou, která tiše plyne jako klidný tok myšlenek, skrytý vnějšmu světu... Týmová kompozice *Kvintové variácie slovenských skladateľov* je zřejmě zdařilým počinem.

S velkými očekáváními se přiblížil koncert francouzského varhaníka Vincenta Rigota v závěru festivalu Forfest 28. 6. Program byl sestaven ze skladeb francouzských skladatelů a z hudby Petra Ebena.

Hned v první skladbě *Litanies Jehana Alaina* jsme mohli ocenit zajímavé rejstříkování a pečlivou práci s dynamikou. Na poměrně malé ploše Rigot rozehrál množství krásných, obdivuhodně barevných kombinací. *Scherzo Maurice Duruflé* bylo hráno poněkud klidněji, než by bylo vhodné, takže jiskřivá, žertovná nálada, jaká by scherzu slušela, trochu chyběla. *Chorál Ó Bože veliký* Petra Ebena hrál Rigot zcela tak, jak si hudba zaslouhuje – se zřetelem k tektonice rozklenuté formy, s pečlivě artikulovanými detaily, pregnantně vyslovenými rytmickými prvky, vše v nádherné a mnohvrstevnaté barevnosti. Další v programu ohlášena skladba Petra Ebena, *chorál Svatý Václave*, bohužel, nemohla zaznít, poněvadž varhany v chrámu sv. Mořice přece jen nemají k tomu dostatečnou dispozici. Škoda. Zato jsme uslyšeli rozsáhlejší cyklus *Versets sur Victimae Paschali Laudes* skladatele Thierry Escaicha. Pětidílný cyklus však působí poněkud jako cvičení, etuda. Nejzajímavěji zněla asi část čtvrtá, vzdáleně připomněla hudbu Arthura Honeggera. V závěru zazněla skladba *Bůh mezi námi* Oliviera Messiaena. Ta je varhaníky

Na festivalu vystoupil i slovenský klavírista a skladatel, Ivan Buffa.

oblíbená a často hraná; svou líbezností, originalitou a moderností si ihned získala publikum. Překvapivé harmonie, neobvyklé rytmy, změny temp a odstíny dynamiky zvládl Rigot s náležitou přesností a nadhledem. Messiaen v jeho podání tentokrát zněl skoro jako „hudba z nebe“! Obecenstvo si vyžádalo ještě dva přídavky, a to improvizace, nejprve na staročeský chorál *Svatý Václave* a pak ještě na téma *Proměnády z Musorgského Obrázků z výstavy*.

Dvacátý ročník festivalu Forfest - i přes všechna omezení a úsporná opatření - se letos rozšířil z Kroměříže ještě do Olomouce, kde proběhlo 5 koncertů, a součástí festivalu se stala také výstava *Propasti času Václava Vaculoviče* v Bratislavě. Festival opět potvrdil svou životaschopnost. Je dobře, že už i některé evropské instituce uznávají, jaký význam pro současnou hudbu festival má. Jedinečnost Forfestu nejlépe vystihuje gratulační dopis z Amsterdamu, který pořadatelé obdrželi v den zahájení:

„Velmi nás těší, že letos společně oslavujeme již 20. ročník festivalu Forfest. Jistě je to velká věc, že festival existuje tolik let a přitom si zachoval stále svou tvář. Pro ty, kdo se zabývají soudobou hudbou, není snadné nalézat vždy dost sil k organizaci, nacházet dobré spolupracovníky a sponzory, a přitom neztratit svou identitu. Evropská konference na podporu nové hudby ECPNM je proto velmi potěšena, že jedním z našich aktivních a dlouholetých členů je také festival Forfest. Je to znamením rozmanitosti a vysoké kvality soudobé hudby v Evropě. Doufáme, že Zdenka a Václav Vaculovičovi budou ve své bohaté práci pro festival pokračovat i v příštích letech! Blahopřejeme!“ Henk Heuvelmans, výkonný ředitel the ECPNM - European Conference of Promoters of New Music, Amsterdam. ■

FORREST V KROMĚŘÍŽI OSLAVIL DVACET LET

Olmouč, sál Mozarteum, Galerie G, Dům sv. Václava; Kroměříž, Arcibiskupský zámek, chrám sv. Mořice, chrám sv. Jana Křtitele, Rotunda v Kivétné zahradě, Muzeum Kroměřížska

Jan Vrhoc

„Všichni má své vlastní chvilky a všechny děti po sobě sebou mají čas. Je čas nastat i čas ustát, je čas sejit i čas trhat, je čas jeholat i čas šít a je čas kavy vyčusávat i čas kavy skovat. Je čas mlčet i čas zmlout, čas být i čas počkat.“ Slova z švédské knihy Kazatel skládekail Petr Eben ve svém životním fragmentu. Jeho Segno. Clovik skutečně svévo svůj čas. Co je to doopravdy let a jakého větrání? Ale v lidovém životě dráček let už něco znamená, něčím se možná přiblížit, leccos sítit dozrát, vyřítit nebo být zapomenuto... Tak třeba sevík jednoho oblíbeného festivalu jménem Forrest skrývá různé momenty, na které se teď jen tak nespomenout. Jem vlastně až „zamětatelný“, protože jsou se jako dialekt oblíbenosti od jeho dnešního režiséra... Pojmy si teď připomenout jen pár otáček a historek festivalu.

Na jednom z prvních koncertů Forresta vystoupil mladý, tehdy ještě neslavně viditelný Jiří Barta. Přijížděl pak prostřední, jedním z jeho nejdelších koncertů bylo v roce 1997 provedení třetího tónu pro sólové violoncello Pavla Zvěřáka... Prvním režisérem Forresta doporučil skladatel Petr Eben známý své z Wurzburgu, vedoucí dirigentem Christensenem Kapitanem. Zahajovací koncert byl převážně pro věčné, kolo v té době ještě rezavě hrdě Arvo Pärt. Časem se pak v Kroměříži rozvolnilo řádění: sálení bestia (skladatel Peter Erinos, škoda, že s toho nakonec zšlo). Slavnost Polybioses roku 1997 vedl publikos tla, že na jehlou koněné sálení se sebou a bez přeházy včelav Hraňové sály Eugénia Ysaie...

Na pátém koncertě Forresta v roce 1994 byla Wolf May-Da-nie Lesztis. Skladba byla první kompozicí pátého jehnu pro Forrest. Sobotky parů se sjali slovenská pěvkyně Marie Melinárová a herečková tenorista Zdeněk Šoukal. Světová proměna pak sála oblíbenost at v zahraničí... Další z mých skládek, které byly napáje pro Forrest, je Erosus slovenského skladatele Romana Bergera. Roku 2000 napjal americký skladatel David Ramez pro Forrest svoj rozmlá-bil opus In the Gates. O rok později se prezentoval na For-forestu skladbou Time of River pro sólové archoze. Heálil ji Přámaris Bobadilla Martín ze Žilny...

Při festivalu probíhá jehna za dva roky usměrňováno kolo křivostí, trváto se na široké téma Duchové pravy v součas-ném světě. Jednou moderně česko-čtyřicetý mezikoleg, Petrus a dirigent Andrea Kápar, Připásky kolovka vy-skláží od roku 1999 prováděto se shromáždí a jsou k dí-pozití na internetu...
A jaký byl letošní Forrest? Jubilejni dvacíti roků je vho-ekrtivností respice jako „návrat k novému“. V programu přibilo klasických hoven za úkol „jehrovatost“ a multimed-ialních prostěti. Světli jeme například sešitých varhaňáků Haydne, Jorolasa Tány a Vincenta Rigota, odhátí autorské koncerty Paganiniho Erosaria nebo Vito Zentora, i skvělí pěvkři režisrá Petrá Matiaska a Marky Dostá-kan, Liszla a Frenie, Póška, Némzka, Slovinská, Itálie, USA i Slovenska hráli každá osvědčená sólová jako It-Rossiniho Pórověti, Ann Pitt, John Cape, Pálly Glau, Alfred Schnittke, Gecyza Remezeová, Seta Gubajdulina...

Del to ještě kvaliti, zajímavý a poutavý program, ale jedná se to přece jen ještě stále. Nejméně třetina skladatelská generace v programu zšla chyběla, a to je škoda. V dalších letech světle se skánie slovenská skladatelská so-za. Rozcest 24. 6. ve Štúrovian sála Arcibiskupského zám-ku del dohře nabídněto do současně situace na Slovensku. Mladí Vlavinia a skladatel Jan Bařila předvolil ve svém verziale jednat skládky Mlósne Slovického, Henrie Bern-nd i Alfred Schnittkeho, skladaťní však bylo uvedení slo-venských autorů všech generací - hrdy se skládky Vladí-ir Góndis, Vladimíra Bárta, Petra Machyďka, Soníta Romanova Bergera a Paganiniho pícoló Josyfi Poljovského. Program zabolil týmový projekt Kroměříž varcize sloven-ských skladačů.

V roce 2007 se dohodli slovenskí skladačeli, že sa máty kvíz-tového térového kably z nich napsat líčevnější skládku pro klavír, se deli na tři ústavy. Zájem byl velký, takže nakonec se zapojilo přes 40 skladačů, od začínajících až po ty nejzkušenější. Ze více než čtyřiceti skládek jeme jich na kon-četě sblili pět. Například Petrá Eben Berčimí zprezent-ovala sálení ve formě bagately. Její hudba je musicky tajou-ná, komplikovaná pasážie prezentuje mótnu lábní filosofie-ky rozpráv... Naproti tomu dílo Vladimíra Bárta RF 2007 je rozkošná hříčka, srti božstím humoru. Stále máty se ruzně stejní intenzí své kvóty a je překrytý nejprá-vošími „varcizmi“, odbočkami, celkové působením nově-věrně filozofické materialu. Kvota se vyznače vdy v tčti naplnit očekávaných chyběli... Jan Barta ve své skládě neil sadání svérného prvku opět jímá - hudba intro-vertní, převládavou sámlami trība, hudba, která tíže jne jako klavír tak například, skvělé vyřizím svím... Týma-ová kompozice Kratochvíle varcize skandálních skladačů je zájez-ová sálení počínem.

S vedoucí očekáváním se přiblížil koncert francouzského varhaňáka Vincenta Rigota v nádobě festivalu Forrest 28. 6. Program byl sestaven se skládky francouzských skladačů a z hudly Petera Ebena.

Hood z první skládky. Látavim Jáchana Aloise jeme osáří osobití sálení rejstřikování a přelívaví práci s dynamikou. Na poutání mále pláne Rigot rozvolil soulosti křiváček, odhoblované kaverčkové kombinaci. Sekvencí Maura Die-caffé bylo hráto posthád klávkou, než by bylo vhodné, tak-že pokračim, jehrovatá náklá, jaké by se jeme sblila, možná chyběla. Chvilí O Bože svatý Peter Eben měl Rigot se-lla tak, jak si hudba zaslouže - se stětelim k tektonice ruklované formy, s pevně artikulozování detaily, pognostní vyvolováním etnickými prvky, vše v sálišerně a autohav-rovaně kaverčavosti. Další v programu obhájena skládku Peter Ebena, chvalí Irany Věrnice, hlaňadí, rovnou zamilí, ja-návdí varhous v chrámu sv. Mořice přece jen sarmají k na-mi dosavadnímu dípuzití. Škoda. Zato jme sblili množ-nejší vyklásk Věrnice na Vincenzo Buchál Loudeho skladačele Theoty Kavolko. Působití vyklásk však pláno posthád jako cvičení, studia. Nezaslouží si sála ani číst tčvřít, vynikně připravená hudba Arthura Hovogona. V závěru sálení skládku Mik seví sála (Miroslav Medvedev). To je varhaňák

Na festivalu vystoupil i slovenský klavírista a skladatel, Ivan Balík.

skladatel a často hravě svou lhostejností, originalitou a moderností si lílad sála publikos. Překvapit hrdově, neobvyklé rytmy, změny temp a odlišný žánry zvláde Rigot v oblíbenosti přerovně a sálišerně. Měsícem v jeho pí-díni tenkrát zval skuro jako „hudba a aho!“ Oblíbenost si vytáhlo ještě dva pódsky, a to improvizace, nejprve na staroslověcké chvilí Sava Věrnice a pak ještě na téma Proc-mody z Mozartského Obřadů z tytozy.

Dvacátý ročník festivalu Forrest - i přes všechny problémy a úspesné opáření - se letos osáří v Kroměříži ještě do Olomouce, kde proběhlo v koncertě, a sáření festivalu se stala také výstava Příjemní zima Věrnice Věrnice v Besti-lavě. Festival opět potvrdil svou živčavostí. Je dohlo, že už i oblíbení evropští instituce umáří, jaký význam pro současnou hudbu festival má. Jehrovatí Forrestu nejlpe vstříváje gratulační dopis z Amsterdamu, který pořadatelé obdrželi v den zahájení.

V rámci své 16. létré sáření spolpřítel odhrogene 22. 20. sáří festivalu Forrest. Dáv je se volat své, že festival sáříme rák let a jehov se začínať naše nové tčvřít. Pro to kta se zabýváť současnou hudbou, svéi sáření nelčítí vždy sála s k organ-izací, nacházet dobré spolupracovníky a sponzory, a přitom neztrátit svou sáření. Evropské konferenci na pódium so-ze hudly EGPFM je jeme sáří podobem, že jehov z va-tích oblíbených a dvacátých tčvřít je jako festival Forrest. Je to zrovnaím nezaměnitelné a rovněž kvalitě současně hudly z Evropě. Dávíme, že Zelenka a Věrnice varhlozoví ho do a se budhání práci pro festival polnitaví i z jehvřít letní Bláhopřítom? Henk Herzelmans, výkonný ředitel EGPFM - European Conference of Promoters of New Music, Amsterdam. *